

תת"ע 4896/12/13 - חאלד חגאזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4896-12-13 מדינת ישראל נ' חגאזי
תיק חיצוני: 10250340246

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקש	חאלד חגאזי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד לפני למעלה משנתיים.

אשר לאי ההתייבבות של הנאשם למשפטו - במועד האירוע נמסרה לנאשם הזמנה לדין בה צוין מועד משפטו, כאשר ההזמנה אושרה בחתימת ידו, והנאשם אף מצהיר על כך בתצהירו. משקיבל הנאשם הודעה על מועד משפטו כדין, ניתן לו יומו בבית המשפט, ובאחריותו להתייבב למועד הדיון שנקבע בעניינו. משבחר הנאשם שלא להתייבב למועד הדיון, אין לו להלין אלא על עצמו.

אשר לטענה כי פנה לעו"ד דיאב לוטפי, ראשית, הנאשם לא צירף על כך אסמכתא כלשהי, ושנית, אין בטענה זו בכדי לפטור את הנאשם מלהתייבב למשפטו. הנאשם ידע על מועד הדיון, וגם אם נניח כי טענתו נכונה, מדוע לא התעדכן עם עורך דינו, לאחר מועד המשפט, על תוצאות ההליך. יתרה מכך, הנאשם חויב בפסק הדין, בין היתר בקנס, אשר הועבר מאוחר יותר, לאחר שלא שולם, למרכז לגביית קנסות. לנאשם נשלחה הודעה על הקנס לכתובתו, ומאישור המסירה הקיים בתיק בית המשפט עולה, כי דבר הדואר "לא נדרש", לאחר שביום 25.2.14 הגיע שליח בית המשפט לביתו. כמו כן, צוין על גבי אישור המסירה: **"הודבק על הדלת לאחר שהוברר חד משמעי שזו כתובתו ואיש לא נכח במספר ביקורים"**. משכך, קיימת חזקת מסירה על הודעת הקנס, וחזקה כי הנאשם ידע על פסק הדין כבר בחודש פברואר 2014. מאז ועד היום לא נשמעה טענה כלשהי באשר לפסק הדין שניתן, ורק עתה, מקץ למעלה משנתיים, נזכר הנאשם בקיומו של המשפט והוא מבקש להחזיר את הגלגל אחורה. בשל השיהוי הרב, לא בנקל יבטל בית המשפט פסק דין, שניתן לאחר שהנאשם זומן כדין למשפט וניתן לו יומו (ר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל).

אשר לטענות האחרות שמעלה הנאשם בבקשתו - הנאשם מעלה טענה בעלמא, לפיה לא נהג ברכב במועד רישום הדו"ח. כמו כן, בסעיף 6 לתצהירו, מצהיר הנאשם כי לא שתה כלל ("**רק חבר אחד היה שותה אלכוהול**"), ואילו

במעמד רישום הדו"ח מסר כי **"שתיתי שתיים או שלוש כוסות וודקה"**. היינו, הנאשם מסר בשתי ההזדמנויות גרסאות סותרות לעניין השתייה.

אשר לטענה כי לא נהג ברכב, בתגובתו של הנאשם בסעיף ה' לדו"ח, אין זכר לטענה כי לא נהג ברכב כלל. יצוין כי בסעיף ד' לדו"ח שערך השוטר, התייחס השוטר עורך הדו"ח, במספר הזדמנויות, לנאשם כמי שנהג ברכב. הנאשם לא צירף לבקשתו אסמכתאות כלשהן מחומר החקירה שיש בהן כדי לתמוך בטענותיו. הנאשם גם לא מסר מי מחבריו נהג ברכב באותו העת, ולא צירף תצהירים על כך. הלכה פסוקה היא, כי המבקש לבטל פסק דין שניתן במעמד צד אחד, החובה והנטל עליו לשכנע את בית המשפט בצדקת טיעוניו, וככל שיש בפיו טענות עובדתיות עליו לאמתן בתצהיר ולצרף אסמכתאות המבססות זאת (רע"פ 9142/01 **איטליא סוראיה נגד מדינת ישראל**). טענה כללית "לא נהגתי" בבקשה, אין בה כדי לעמוד בנטל הראייה הנדרש מהנאשם.

בנסיבות אלה, חוששני שלא אוכל להיעתר לבקשה, ואני דוחה אותה.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשע"ו, 31 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.